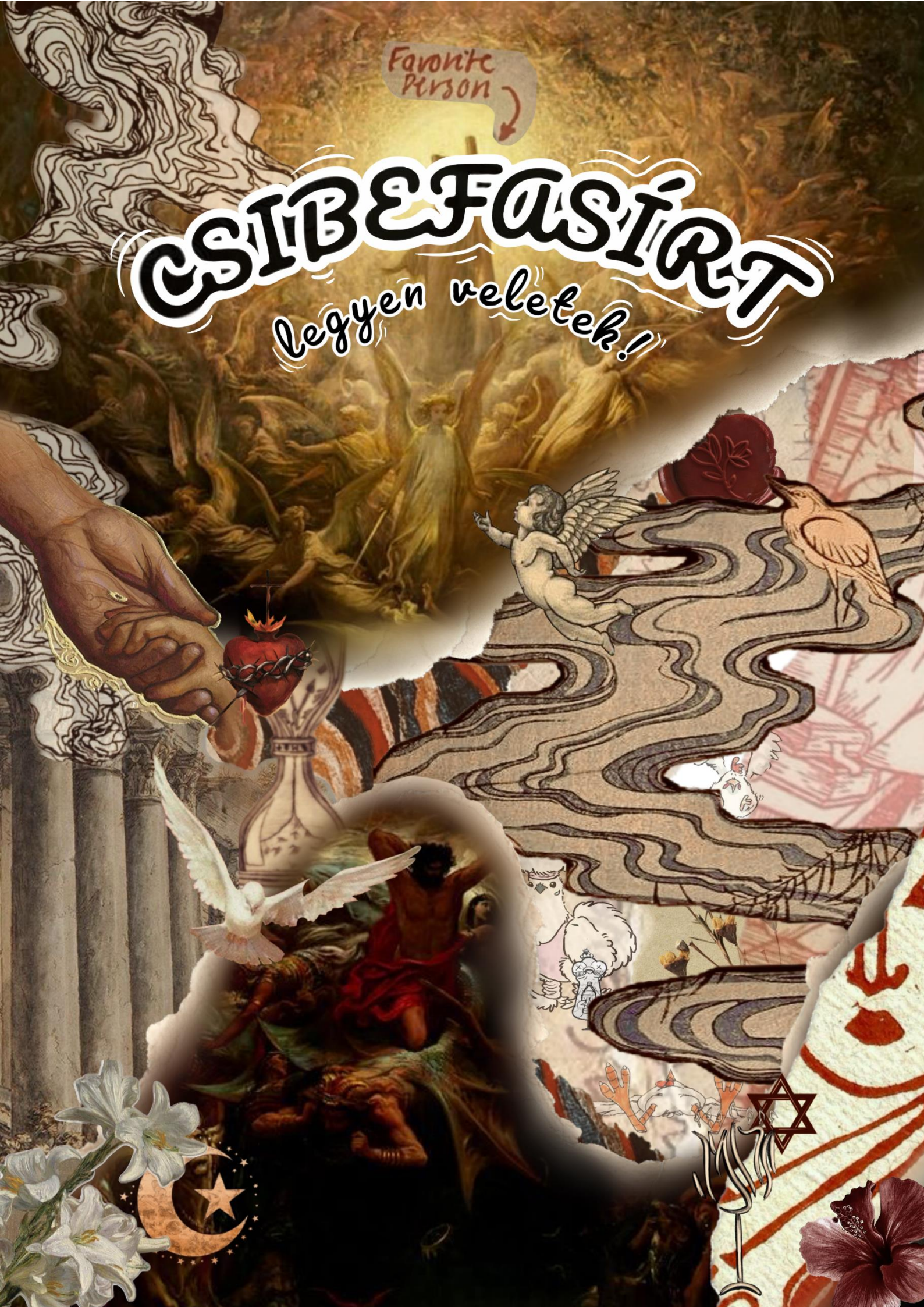

Favorite
Person

SIBEFASIRT

legyen veletek!

IMPRESSZUM

SZERKESZTŐK

Bach Lili, Bakos Kata (Zsömi), Cser Laura, Gáspár Zorka,
Király Kata, Kovács Nelli Nádja, Nagy Kamilla, Szerdahelyi Luca,
Zsebők Borbála, Raffay Anna, Szabó Franciska

TÖRDELŐ

Tenczer Kincső

GRAFIKUSOK

Kalmár Lili, Kovács Nelli Nádja

KIADÁSÉRT FELELŐS TANÁR

Pinczési Botond

ELŐSZÓ

„A hétfői sütemény jár a fejekben,
meg a csibefasírtos szendvics átellenben.” (Sulihimnusz)
„Starships were meant to fly,
hands up and touch the sky.” (Nicki Minaj)
„A csillagos ég felettem és az erkölcsi törvény bennem.” (Immanuel Kant)

Ki-mit lát a csillagokban? Oroszlánokat és szekereket, megelevenedő mitológiai történeteket, eltávozott lelkeket, orientációs pontokat az éjszakában, lehetőséget egy kívánságra, félrenézett műholdakat... A hit mostanában olyan, mint a sulibüfé, velünk is van, meg nem is. Előbb ismerjük meg padtársunk *guilty pleasure* zenéjét, mint spiritualitásról alkotott nézeteit, hogy mivel nem lehet és mivel lehet viccelni vele, hogy mit tudunk tanulni a másik világnézetéből, vallási gyakorlatából, imadalaiból.

Háre, Háre Mi Atyánk ki egy Hopi vagy, Al-hamdu-lilláh meg a Te neved – vajon így hangozna egy közös ének? A 2024/2025-ös suliójság első száma arra tesz egy bátor kísérletet, hogy tudósítson *varázstalan világunk* vallásokhoz való viszonyáról. Az interjúrovatban iskolánk közvetlen környezetében lévő egyházak hívőit kérdeztük, a *Kritikában* a tolerancia kapcsán erős, megrázó állításokat tevő filmekről (*A csíkos pizsamás fiú*, *Dogma*, *Mennyei királyság*) születtek szövegek. A *Szépirodalom*, valamint az *Aktuális* rovatok szerzői sem vizet prédikálnak, a magány és a tüdőtágulás fantáziahangjai éppúgy részét képezik a kiadványnak, mint a pápa csókja vagy egy Zámbó Jimmy-dal örökös hallgatása közti választás létfontosságú dilemmája. *Tolle lege!*

Pinczési Botond

SZÉPIRODALOM

Az álmodozások kora

Most van itt az álmodozások kora,
És én arról álmodom, hogy beesem a vonat alá,
Te megjelenesz, összeszakadt testemet
Kiemeled a súlyos vagon alól,
A pályaudvar egy rejtett zugában
Titkos fészket építesz nekünk,
Ahonnan hosszú-hosszú éveken át
Figyeljük az éjjel-nappal
Füstölgő, száguldó, csattogó vonatokat,
És amikor úgy érezzük, hogy
Most jött el az alkalmas idő,
Kéz a kézben felkapaszkodunk egy vagonba,
És egymást átölelve várjuk,
Hogy a vonat a sípszóra
Csattogva, fújtatva
Elinduljon velünk együtt
Máshova, máshova.

Fábry Menta, 12.a

Tailwind

Ha hat szemem lenne, akkor is minddel téged néznék,
Valahogy egy kicsit mindig eltévesztem a mértéket.
Kilencvennyolc óta nem hatnak Magyarországon az észérvek.

Én egy kurva nagy tigris vagyok, te meg az Eufrátesz balra,
És mikor kiköpöm a rágót, mit tavaly adtál, majd felragasztom a falra.
Ha majd szorult szívvel elköltözöm, akkor is maradok Pest rabja.

Hazudni nehéz, de szemedbe nézve csak felhoznám a sérelmeket,
Tagadom hiányosságaim, visszatartva a lélegzetet.
Részeg Budán józannak lenni már csak veled lehet.

Szól a Beton, közbe' zsebembe csúszik a zseton, itt voltál vagy meg se
jöttél,
Száras bókjaid még szárazabban csepegnek, rajtam kívül bármire
ráfüggnél.
És a Dunát átúszni sosem tudtam, mert előlről fúj a hátszél.

Arty, 10.d

Tüdőrák

A betegség felemésztí a szövetet,
fullasztó rokon a karácsonyi vacsorán.
Hiába a kemo, hiába a műtét.
Nem költözik ki, akár a fiú,
aki még mindig az anyjával él,
de senki nem hisz neki.
Pedig én hiszek az egyben,
a Miatyánkban,
és egy másik országban.
A léghólyagocskák tágulásában,
a táguló úrben,
a szűkülő tájban,
a vándorló madarakban,
az elavult kvantumfizikában,
és a menzás főzelékben.
Csak a tiszta levegőben,
abban egyre nehezebb.

Krolikowski Lehoczky Lilian, 9.a

Nembaj

Hallod ezt? Nem? Figyelj nagyon.

Hallod már? Nem?

Nem

baj. Ez a magány zaja. Addig mentél, hogy fel se tűnt, engem itt hagytál. Nem

baj, innen is jó látni téged.

Várj,

most hová rohansz? Annyi kérdésem van még.

Hová tűntél?

Néha elgondolkozom azon, hogy

te hiányzol vagy az emlékek,

amikben szerepelsz. Emlékszel még?

Tudod, amikor úgy néztél. Jó, nem

baj. Néha azért még szoktál rám gondolni? Nem?

Nem

baj. Késő van, nem zavarlak tovább.

Igen, menj nyugodtan.

Látod tücsköm, én mondtam, hogy megint elmész. De nem

baj, én nem

haragszom... rád

sose tudnék.

Emko, 11.d

Khakhua

Vad dzsungel közepén,
Pápua napfényes szigetén,
Korowai törzs éhes,
A vacsora mérges.

Magas talpú házak alatt,
Vétkes sámán hazaballag.
Sáros léptei dobognak -
Éhes szemek kopognak.

Kialszik a nap fénye.
Megszállta a khakhua!
Nem ér többé már haza -
Mérgező léte, lénye.

Forr az agyvíz,
Önt a mérég.
Jön az özönvíz,
Potyog a malájalma kéreg.

Vad dzsungel mélyén,
Pápua napfényes szigetén,
Korowai törzs lakomázik:
Emberhúsból vacsorázik.

Tánczos Lili 11.a

**Korowai kannibalizmus, Indonézia: A Korowai törzs Pápua Új-Guineában ismert arról a hitéről, hogy a halálesetekért gonosz szellemek, „khakhua”-k felelősek. Hitük szerint a „khakhua” megszállja az embereket, és hogy megszabaduljanak tőlük, meg kell ölni és megenni az áldozatot, mert így elűzik a gonosz szellemet.*

Források: (<https://wanderers.hu/kannibalok-a-21-szazadban/>,
<https://chatgpt.com/share/67155ecc-5b64-800f-b51a-db852bc24093>)

Finomságok

Érzem, hogy valami rág.
Lenézek, éppen
Az egyik lábujjamat harapdálja
Az a furcsa, kék kisállat,
Ami egy ideje mindenhová elkísér.
Nem érzek semmit,
Főleg nem fájdalmat.
Hidegen nézem, ahogy
Elnyeli a lábfejemet, és
Egyre nagyobbra nő,
Törtet felfelé.
Pár perc,
és már nincs jobb lábam,

Aztán már jobbkezem sincs.

Nem tiltakozom, hagyom,
Hadd egyen.
Éhesnek tűnik,
Én pedig sajnálom őt.
Nem akarom éhezni hagyni.
Neki adom magam, lám
Lassan elnyel teljesen.
Én pedig még mindig vakon hiszem,
Hogy egyszer jóllakik.

Fábry Menta, 12.a

Artéria

Tartarosz, mintha te lennél.
Én nem egy gödörként
vagy egy lyukként
képzelem el az Alvilágban.
Szerintem egy test.
Szívében öt folyó folyik össze.
Az Akheron a fájdalomé.
Flegetón a tűzé.
Kókötosz a siránkozásé.
Léthé a felejtésé.
És az ott van a Sztüx.
Arcodba Köd kúszik,
érzelmeidet eltüntetve.
Tüdődben laknak a Titánok,
az Óriások és az Éjszaka gyermekei.
Kénnel fedett gyomrod fullasztó.
Olyan, mint te,
lelke rejtett,
alaktalan.

Krolikowski Lehoczks Lilian, 9.a

Sötétség anyja

sötétség anyja
most megidézünk téged
segíts nekünk egytől egyig
eméssz fel minket

tudjuk meg
mi a félelem s szenvedés
mutasd meg
hogyan legyünk
olyanok, mint te

félelemgerjesztően
hatalommal bíró
független lények

ki könnyedén képes
testünk melegét
jéghideggé tenni
hogyan érezzünk valamit
amit belénk tápláltál
téged idézünk és hívunk

amik vagyunk
az kevés
de megteszünk mindent
hogyan hozzád felérjünk

átkozz el minket örök életünkre
tedd kínzó módon
hogyan végleg belénk vésődjön
így hát megidézünk téged
sötétség anyja

Antal Villő, 10.a

KRITIKA

A csíkos pizsamás fiú – Avagy a kerítés két oldalán

„A gyermekkort a hangok, illatok és képek árja méri, mielőtt eljön az értelem sötét órája.” - John Betjeman

Az emberekre leginkább az elesett kisállatok és kisgyerekek gyakorolják a legnagyobb hatást. A csíkos pizsamás fiú egy 2008-ban készült angol-amerikai filmdráma, ami 90 percben mutatja be a holokaust borzalmait és terrorját egy kisfiú szemszögéből. Remekül tükrözi a 40-es évek náci Németországának hangulatát, a rögeszmés meggyőződést, hogy jól cselekednek, a bujdosást, a titkolózást, kirekesztést, és körülbelül mindent, amire ma azt mondjuk, hogy „a történelem az élet tanítómestere”. Főszerepben Asa Butterfield és Jack Scanlon, akik a történet két végletét mutatják be.

Hány filmet láttunk már a holokausztról? Mindegyik egytől-egyig tanító és szívszorító film. Nehéz új, más perspektívából mutatni ezt a történelmi eseményt, viszont a gyermeki ártatlanság mindig megfogó, hiszen ők még „zöldfülűen” látják a világot. Bruno egy kalandvágyó kisfiú, aki beleszületik egy náci családba. Édesapja az egyik koncentrációs tábor vezetője lesz, és a család is egyértelműen elfogadja a náci ideológiát, támogatja a háborút és a zsidók kiirtását. Bruno személyiségfejlődése, neveltetésétől eltérő empátiája és elfogadása a film alaptörténete. Milyen az, amikor valaki nem olyan, mint én? Nekem ez nem baj, akkor másoknak miért az? Bruno érdeklődési körében a barátság és a kalandok szerepelnek, őt nem foglalkoztatja a sárga csillag. Smhuel megismerése előtt nem is sejtette volna, hogy egy emberi kapcsolat milyen erősen tudja befolyásolni egy ember életét. Smhuel a drótkerítés másik oldalán élt. Összekötötte őket a magány, a félelem, az elszigeteltség és az értetlenség. Egyik fiú se tudta pontosan, hogy miért vannak ott. Egyedül a gázkamrák és a náci tisztek tengerében, apátlanul. További kérdéseket vet fel, hogy milyen, amikor egy ideológiát hagysz eluralkodni magadon, a gyermekeiden, és ezzel a világ jövőjét formálod.

A tudatlanság érzése, hogy rajtad kívül állnak a dolgok, de mégis részese vagy. Feleszmélsz és beleőrülsz. Ezt az érzelmi utat Bruno édesanyja, Elsa járja be a filmben, aki a film végére teljes karakterátalakuláson esik át, és az örület hatalmába kerül.

A színek használata, a színészi munka, illetve a díszlet nem igazán kifogásolható. Egy holokauszt film sokaknak segít a traumák feldolgozásában, viszont ahhoz, hogy a film támaszpontot nyújtson, hitelesnek kell maradnia, ezzel szemben sok irreális szituációt és fordulatot kapott a forgatókönyv. Nem sok olyan esetről tudunk, ahol egy 8 éves kisfiúval, a haláltáborokban munkát végeztettek volna, az esetek nagy részében a kisgyerekeket rögtön megölték az időssekkel együtt. Tehát, ha a történelmi szempontokat figyelembe vesszük, Shmulnak nem lett volna sok esélye az életben maradásra.

A film vége elég dramatikusra sikeredett, Bruno sajnos nem Shmul édesapját találta meg, hanem az állítólagos “zuhanyzót”. Bruno abszurd elgondolása, hogy ő lyukat fúr a két világ közé, és bemegy oda, ahol az ő apja parancsára végzik ki az embereket. Ez a fordulat már annyira el van szállva a valóságtól, hogy már lehetetlen hozzá kapcsolódni, így elveszti a film a gyermeki, érzelmes báját, és túlcsordul a már bejárott hollywoodi sémák tömkelegében.

Vörös Ráhel, 10.a

Dogma

Krisztus haver!?

Kevin Smith egy mélyen hívő rendező 1999-ben forgatott komédiája, amely tökéletesen feszegeti a vallás, Isten és az emberek viszonyát.

Két angyalt, Lokit (Matt Damon) és Barthlebyt (Ben Affleck) száműznek a mennyországból a földre, ahol az örökké valóságig kell élniük. Ám találnak egy megoldást, hogy hogyan térjenek vissza, de ha ez megvalósulna, akkor kipusztulna az emberiség.

A gyönyörű Bethany, aki mindeddig nem is sejtette, de Jézus leszármazottja, és egy abortusz klinikán dolgozik, Rufus, a titokzatos 13. színesbőrű apostol, és a két kissé lecsúszott próféta, Néma Bob és Jay, összefog, hogy megakadályozzák a két holdkóros tervét.

Én személy szerint hosszúnak éreztem ezt a 129 percet, egy fél órával lehetett volna rövidebb, talán akkor sokkal jobban élveztem volna a végét, mert nem az lett volna bennem, hogy ezt meddig nyújtják, hanem könnyebben megértem a két bukott angyalnak a felfogását és a mondanivalójukat, hogy embernek sokkal jobb lenni, mint angyalnak. Az viszont kifejezetten tetszett, hogy a főszereplővel az elején együtt tapogatóztunk a sötétben, hogy ennek a történetnek mi a lényege és értelme, de szép lassan közösen világosodtunk meg a végére. A filmben nem a cselekményt, hanem inkább a dumákat emelném ki, mert szinte végig jelen vannak a gátlástalan (de nem bántó) viccek és a szatirikus megjegyzések, gondolatok a vallásról. A legfőbb mondanivalója az, hogy ne a megkövült hitben éljünk, hanem legyenek saját szép gondolataink.

Antal Villő, 10.a

INTERJÚ

Interjúnk Kurali Dominika Megváltós Nővérek rendi apácával és Caitanya Das Krisna-hívővel

Bemutatnátok a vallásotokat?

D: Én római katolikus vagyok, mi istenhívó vallás vagyunk. Személyes Istenünk van, a Szentháromságban hiszünk, számunkra Jézus Krisztus a megváltó és igazából ez a fő cél, a megváltás. A könyvünk a Szentírás, tehát mindannak, amiben mi hiszünk, a foglalata a Biblia. Az egyházon belül vannak szerzetesek, akik közösségben élnek. Az imádság az egyik nagyon sarkalatos pontja az életünknek, a másik pedig a szolgálat. A mi rendünk a Megváltós Nővéreknek a közössége, főleg betegekkel és diákokkal foglalkozunk, ovistól, egészen az egyetemistáig.

C: Mi Krisna hívők a védikus vagy hindu szentírásokon alapuló teológiát, filozófiát és életstílust követjük. Istenben hiszünk, egyetlen egy isten van. Isten nem hindu, nem muzulmán, nem keresztény. Isten, ő Isten. És a különböző kultúrák másképp és másképp hívják, mert Isten a különböző embereket másképp és másképp tanította ugyanarról a dologról, hogy az emberi életnek a célja az istenszeretet elérése, hogy visszatérjünk őhozzá. Mi is személyes Istenben hiszünk, ez nagyon fontos, hogy ő egy személy, mi személyek vagyunk, és a kapcsolat a szeretetteljes szolgálat, és a szeretetteljes szolgálatból származik minden boldogság.

Milyen vallási szimbólumaitok vannak és mit is jelképez a közös viselet?

D: Ami nagyon közismert, az a kereszt, a feszület, mint a megváltás jele és Isten szeretetének jele. De szerintem a kereszténység rengeteg szimbólummal dolgozik. A Szentírás is tele van hasonlatokkal, metaforákkal, és én ezt nagyon szeretem benne. A ruha is egy szimbólum. A színeknek jelentősége, üzenete van. A feszület, megváltás jele az mindig fent van, a fekete az a világnak való meghalást jelenti, tehát hogy mi egy más világ része vagyunk. Hasonlít a menyasszonyi ruhához, csak hát fekete.

Szokták is mondani, hogy míg a menyasszonyok egy napig hordják a menyasszonyi ruhát, mi egész életünkben. A fátyol a szüzességnek a jele, benne a fehér, az üdvösség és a tisztaság jele. Van egy nagyon vagány leírás a Szentírásban, hogy öltük fel az igazság övét, a békesség saruját, az üdvösség sisakját, a hit kardját, tehát van ennek egy más jellegű bibliai szimbolikája is.

C: A mi öltözetünk a hagyományos indiai viselet, de igazából erre úgy tekintünk, hogy a lelki világban, Isten birodalmában így öltöznek. Ez az öltözet emlékeztet minket arra, hogy mi Istenhez tartozunk, nem ehhez a világhoz. Nálunk a férfiak is lepelben járnak. Kétféle színt hordunk általában: a családostok vagy tanulók fehérre hordanak, és sáfrány színűt, akik cölibátusban élnek. A lányok mindenféle színes szariban járnak, akik pedig szerzetesi életet élnek, ők dísztelen, fehér szariban, és rövidre vágják a hajukat. A férfiak leborotválják a hajukat és van egy kis tincs a fejük búbján, ez azt jelenti, hogy mi egyistenhívők vagyunk. És ez a jel az orrunkon, ez Isten lábnyomát szimbolizálja, ezzel is mutatva, hogy mi el vagyunk kötelezve isten szolgálatára.

Mikor lettél Krisna-hívő, illetve léptél be a rendbe?

C: Én 88-ban találkoztam először krisnásokkal, kimentem Bécsbe, mert el akartam menni Amerikába, akkor 20 éves voltam. Engem nem érdekelt soha a vallás, nem olvastam Buddha beszédeit, nem olvastam Hamvas Bélát. Katolikusnak vagyok keresztelve, de katolikus embert csak a rokonságban ismertem. Az én fejemben úgy volt, hogy a hit, Isten csak az öreg néniknek a fantazmagóriája. És amikor találkoztam krisnásokkal, elkezdtem beszélgetni velük. Nagyon tetszett, nagyon érdekesnek találtam. És utána két-három hétig naponta találkoztunk, mert ahol én dolgoztam mindig arra árultak könyvet az utcán, meghívtak egy vasárnapi összejövetelre, és valahogy úgy éreztem, hogy én ez akarok lenni. De nem volt ilyen isteni élmény, nem láttam fényt, nem szólt hozzám Isten, nem volt ilyen különleges, nem törtem ki zokogásban. Egyszerűen csak úgy éreztem, hogy én ez akarok lenni.

Ez már 36 éve történt. Azt gondolom, hogy jó helyre kerültem, mert azóta egy pillanatig sem gondoltam, hogy nem az én utamat járom, vagy rossz helyre kerültem.

De volt olyan, ami kifejezetten megszólított benne?

C: Igen, az ember keres ilyen racionális magyarázatokat, hogy egyértelműen volt egy taszítás a világ felől, hogy én nem akarok ebben a munka-jutalom mókuskerékben egy életet leélni, hogy pénzt keresek, arra, hogy fenn tudjam magam tartani, hogy megint pénzt tudjak keresni, ezt nem. És a másik oldalon talán a közösség, én nagyon közösségi ember vagyok. Egy csomó minden, amit a védikus vagy a krisnás filozófiában olvastam, tanultam, azzal egyből egyet tudtam érteni. Az erőszakmentesség elvétől, egészen addig, hogy miért kell szenvedni, hogyan lehet ebből kijönni, mi a boldogság. Ha racionálisan akarom elmagyarázni, akkor azt mondanám, hogy ez a két dolog. Hogy harmonizálta az én gondolkodásmódomat a védikus filozófiával, és hogy egy fiatalos, dinamikus, lelkes közösséget találtam, amihez nagy örömmel csatlakoztam.

D: Én gyermekkorom óta katolikus családban nevelkedtem. Ez tényleg ilyen anyatejjel beszívott lelkeség volt. Mindig is szerettem az Isten dolgaival foglalkozni. Nagyon hamar rátaláltam a Szentíráásra, kamaszkoromban iszonyatosan intenzíven elkezdtem ezzel foglalkozni, tanulni. Teológiára is mentem, ide, Pestre. Nekem is ez a kettős kapcsolódásom van. Az egyik az, hogy az Isten dolgában lenni, mert ez ad örömet, lendületet mindennek, mindenképpen ilyen irányba akartam menni. A másik pedig az, hogy nagyon szeretek az embereknek segíteni, közösségben lenni. Én tanár vagyok, lelki gondozó, szeretem meglátni a másokban a szépséget, ami számomra az Isteni szépség. Nekem ezek a szálak nagyon egyértelművé tették, hogyha én tényleg erre akarom szentelni az életemet, akkor van erre út a katolikuséknál, és ez a szerzetesi hivatás. Akkor elkezdtem kérdezni Istent erről, és mindig megerősítést kaptam embereken keresztül, a Szentírásban, az imáimban (én sokat bögttem), és akkor egyre jobban megerősödött bennem, hogy én ebben leszek boldog és én ezt fogom tudni jól csinálni.

Milyen a közösség a vallásotokon vagy akár a közvetlen környezeteteken belül?

D: Szeretem a katolikus egyházat bebarangolni, mert ahány közösség, annyi dísz tudnak belevinni. Van egy átlagos, liturgikus meg ünnepi rendünk, de minden közösség beleteszi pluszba a maga színvilágát is. De majdnem minden nap van valami ünnep, mert annyi szentünk van, meg annyi teológiai titkunk, nem is győzöm követni, hogy éppen melyik nap melyik lesz. És ezeknek van egy nagyon mély lelki gazdagsága, mert minden ünnep szól valamiről és van üzenete. Egyébként közösségként, vannak saját rendi ünnepeink. Mi nők élünk külön, együtt. Ennek is megvan a varázsa, mert hogy egy teljesen más dinamikája van. Egyébként az érzékenységünkből kifolyólag kicsit több misztikát tudunk belevinni a közösségi életünkbe, páran művészelkeek vagyunk. Van Indiában egy testvérrendünk; annyira szeretem, amikor füstölgő koszorúval behozzák a nővérek az áldozati adományokat. Szóval én nagyon szeretem ezt a fajta sokféleséget. A plébániákon is ezt látom, hogy mindenki megtalálja a maga kis zsákjafoltját, tehát, hogy vannak a kis ifjúsági csoportok, az özvegycsoportok, a rózsafüzéres mamikák, a cserkészek, és ha ebbe beleállnak a hívek, akkor iszonyat élő és élvezetes tud lenni.

C: Úgy van nálunk is, mint a katolikus egyházban: a papság és a szerzetesség csak egy szűk réteg és a nagytöbbség civil életet él. És akik templomi vagy egyházi szolgálatban vannak, közöttük is vannak már szerzetesként élők, ahogy említettem már, akik cölibátusban élnek, illetve szerzetestanulók, akik fiatalok és várják, hogy majd eljutnak az örök fogadalomig. Az volt a tapasztalatunk, hogy aki 20 évesen azt gondolta, hogy „én most már csak előre, Isten felé”, az rájött 30 éves korára, hogy „hopp, van az életben még csomó más, amit megnéznék”. És amikor valaki örök fogadalmat tesz és utána visszalép, az ilyen bukásnak számít. Az lett a konklúzió, hogy 45 éves kor után már van annyi érettsége az embernek, hogy tudja, miről mond le és le akar-e mondani róla tényleg.

A többiek házasként élhetnek templomi szolgálatban vagy egyházi szolgálatban, illetve van nekünk Krisna-völgy nevű farmunk-falunk, ami Somogyvámosnál található, és ott él körülbelül 130 Krisna-hívő, családok is, a civil faluban, Somogyvámoson, is lakik kb. 200 Krisna-hívő. Van ott iskola, tehenészet, méhészet, teljes öko-biogazdálkodás. Az ott lakó családok, házaspárok is egyházi személyek, úgy élnek, mintha ők is szerzetesi rendben lennének. Ahogy mondtam a többiek viszont civil életet élnek, ők olyan mértékben gyakorolják a vallást, amilyen mértékben igényük vagy ahol éppen tartanak a lelkeségükben.

Vannak a nagy ünnepeink, rengeteg fesztiválunk van. Majdnem minden hónapban van egy, amit vagy Krisna-völgyben, vagy itt, Budapesten tartunk. Ilyenkor egész nap zenélünk, éneklünk. Mi a Hare Krisna mahamantrát énekeljük főleg. Sütünk-főzünk, eszünk – ugye mi vegetáriánusok vagyunk –, táncolunk a templomban, ilyen vallási táncokat. Ezeken kívül rengeteg minden mást is csinálunk: a legismertebb közülük az az ételosztó programunk, az Ételt az Életért Alapítvány keretében. Budapesten naponta 1500 ételt osztunk, Egerben 700 adagot, és más kisebb városokban is van alkalmasszerűen ételosztásunk, ebbe nagyon sokan tudnak bekapcsolódni, önkéntesek (nem Krisna-hívők) is. Aztán maga a földművelés, a gazdálkodás, fenntarthatóság... Nagyon sokan jönnek, akik ki akarják próbálni, tanulni ökogazdálkodásról, hagyományos életmódról. Ez a falun élés végtelen lehetőséget ad ehhez a közösségi élethez.

Mi miatt van az, hogy ti vegetáriánusok vagytok?

C: Az erőszakmentesség nagyon fontos, és megölni egy sárgarépat, kihúzni a földből, az is erőszak, mert a sárgarépa is él. A különbség a tudat közt van. A sárgarépanak nem olyan fejlett a tudata, mint mondjuk egy nyúlnak, akinek nem olyan fejlett a tudata, mint az embernek. Minden kultúra meghúzza azt a vonalat, hogy mi az, amit még elfogad és mi az, amit már nem.

Mi, nyugatiak, az ember és az állat között húzzuk meg, a védikus kultúra pedig az állat és a növény között. Mi azt mondjuk, hogy állatot megölni már túl sok erőszak, és amikor a szeretet kultúráját akarod gyakorolni, ez már akadály lehet.

Miket szoktatok szabadidőtökben csinálni? Mondtad például azt, hogy művészlelkek vagytok. Szoktatok alkotni?

D: Igen, én kimondottan. Én énekelni, táncolni, olvasni is szeretek, verset nem írok, de szeretem a verseket és rajzolok, festek. Sosem tanultam, de amikor mondjuk az istennel másképp szeretnék kapcsolódni, akkor annyira jó csatornák, bele tudok feledkezni. Meg szeretek pakolni, mosogatni, tehát nekem ez így kimondottan egy ilyen rekreációs feladat.

C: Nálunk az úgy lenne, hogy amikor valaki teljesen elkötelezett a szolgálatban, akkor már ilyen világi dolgokkal nem foglalkozik, nem megy nyaralni, nem olvas más könyveket. Főleg a szerzetesek viszonylag kevés szabadidős tevékenységet folytatnak, és akkor az is összekapcsolódik a lelkeséggel. Például aki szeret zenélni, énekelni, az kifejezetten ezzel fog foglalkozni, nem fog elkezdni rappelni. Vagy hát igen... de azt már nem a szerzetesek csinálják, hanem a civil hívők. Van krisnás rockzenekar, metál zenekar, még a 90-es években volt techno. De általában azért a szerzeteseknek viszonylag kevés az, amit kifelé csinálnak. De például nekünk is van művészeti stúdiónk, ahol alkotás folyik. A civilek közül mindenki saját hangulata szerint éli az életét. Én olvasni nagyon szeretek, mármint a Szentíráson kívül is. Regényeket, történelemmel foglalkozó könyveket vagy a fenttarthatósággal kapcsolatos könyveket.

Hogyan viszonyultok ti, illetve a vallásotok a térítéshez vagy új hívők bevonzásához?

D: Vannak az utcai missziósok, abban mondjuk a mi rendünk nincs benne, viszont nekünk vannak olyan intézményeink (óvoda, iskola, gimnázium, kollégium és öregotthon), ahol rengeteg emberrel, családdal találkozunk.

Illetve a ruházatunknak az is köszönhető, hogy bárki leszólít, tudja, hogy ki vagyok, mi vagyok. Ilyen szempontból nagyon könnyű a dolgunk. Ha mi ezekbe a helyzetekbe tudatosan beleállunk, ezzel a céllal, akkor tényleg sok ilyen lehetőségünk van. Arról mesélek, amit én hiszek, amit én megélek. És sokszor nem is kell beszélni, látják, hogy hogyan vagyunk jelen, hogy mi az, ami nekünk fontos, hogy miket teszünk és miért úgy, ahogy. És elég ennyi. Azt látom, hogy az emberek ezt szeretik, mert ebből nagy hiány van most - a megértésből, az elfogadásból, a szeretetből.

C: Mi kifejezetten hittérítő közösség vagyunk. Ugye az utcán találoztok velünk, könyvet árulunk, megállítunk mindenkit. Aztán az utcai zenés felvonulások, amikor dobbal, cintányérral, harmonikával énekeljük a Hare Krisna mantrát. Nem az a célunk, hogy mindenkit rábeszéljünk, hogy mindenképpen legyen Krisna-hívő, mert különben véged van. Mindenkinek van egy útja, de ha ebben az életben nem sikerül azt teljesíteni, akkor majd a következőben. Azért szervezzük a zenés, utcai programokat, könyvosztásokat, hogy megtaláljuk azokat, akiket ez érdekel, akiknek ez az útjuk. Én is így csatlakoztam, ahogy meséltem.

Mit gondoltok a nem hívő emberekről?

C: Mi a lélek örökkévalóságában hiszünk – abban, hogy mindig léteztünk a múltban és örökké létezni fogunk a jövőben –, és az anyagi létezésben csak a testeket cseréljük, egyiket a másik után – ez a lélekvándorlás. Ebből kifolyólag tudjuk, hogy a hitetlenség sem örökre szól, hanem esetleg csak erre az életre. Aki nem hisz ebben az életében, majd hinni fog a következőben. Vagy az azt követőben. Az örökkévalósághoz képest 70-80 év, vagy 2-szer 3-szor 70-80 év csak egy villanás.

D: Szerintem nincs nem hívő ember, mert mindenki hisz valamiben, valakiben. Ha másban nem, akkor önmagában, vagy a technikában, vagy a természetben, teljesen mindegy. Úgy gondolom, hogy ez nagyon alap emberi vonás, és nekem ez is egy hatalmas bizonyíték arra, hogy mi nem csak testhús és vér vagyunk, hanem hogy van egyfajta mélyebb dimenzióra elhívásunk és kapcsolódásunk.

És amikor ez a hit ilyen vagy olyan vallás formájában megnyilvánul, akkor ez a kapcsolódás utáni vágyunk és készségünk mocorog és próbál kibontakozni. Tehát van, aki magát nem tartja vallásosnak, de hinni biztos, hogy hisz valamiben. És én nagyon szeretek találkozni és beszélgetni velük. Segít nagyon sokszor az ő tükrük vagy az ő kérdéseik, néha kötekedéseik, újra és újra megfogalmaztatni magamnak is, hogy akkor én miben is hiszek, mire is építem önmagam, mire is építem az egész életem és mindennapjaim, és hogy mi az én célom? Sokkal mélyebb szinten tudok akkor újra kapcsolódni a hitemhez, az Istenhez, önmagamhoz, és azáltal az emberekhez, vagy az egyházamhoz. Úgyhogy én nagyon szeretek így találkozni.

Mennyire átpolitizált a hitközösség?

D: Annyiban tudjuk valahogy a politikát beengedni az életünkbe, amennyire érint minket, mint polgártársakat, vagy, mint dolgozókat, hiszen iskolákban, öregotthonokban, óvodákban, kollégiumokban dolgozunk. Tehát az egzisztenciánkat mindenképpen körülöleli valahogy a polgári élet mindennapja. De ez egy keret, aminek mentén haladunk a hétköznapiakban, a munkáink során, de alapjáraton a világszemléletünket, a döntéseinket, a mélyebb hitéletünket, vagy a közösségi életünket ez egyáltalán nem befolyásolja. És én nagyon szeretném, hogyha az egyház ezentúl nem is mártaná bele magát a politikai életbe. Hogyha a történelmet megnézzük, azért az nagyon-nagyon világosan kilátszik, hogy amikor az egyház, mint hitközösség nagyon belefolyt ebbe, akkor olyan érdekek kezdtek el akkor előbbre jönni a ranglistán, ami nem biztos, hogy bibliai, vagy nem biztos, hogy ez lenne a feladatunk. Azért az egyháznak, mint olyannak, Isten követőinek egyetlenegy feladata van, az pedig az, hogy a világosságot hozzák el, hogy a hitet hirdessék. Istennek az örömét, a szépségét, a megváltásunkat, a szabadításunkat hirdessük, és vannak olyan politikai rendszerek, helyzetek, amik ezek nem erről szólnak, vagy, hogy pont ellene szólnak, és ilyenkor nekünk teljes mértékben meg kell húzni azokat a határokat, amivel mi már nem tudunk menni, ami már ellentétes a mi hittételeinkkel.

És én nagy bajnak látom, hogyha ilyen kérdésekben az egyház nem húzza meg a határait.

C: Szerencsére a közösségünk távol tartja magát a pártpolitikától és az aktuális hatalmi játszmáktól. Természetesen a közösség tagjainak egyénileg megvan, meglehet a véleményük a politikáról a pártokról, a politikusokról, de ez magánvélemény. A Krisna közösség azért jött létre, hogy a tagjai együtt tudjanak haladni egy lelki úton, együtt tudjanak haladni a Krisna iránti szeretet eléréséért. Ehhez próbálunk igazodni a mindennapjaink során.

Mennyiben befolyásolja a hétköznapi életeteket a vallás?

C: Nagyon nagy mértékben. Szívem szerint azt mondanám, hogy teljes mértékben, de sajnos itt még nem tartok. De hát azért öltözök így, ahogy öltözök, azért borotválom a fejem, azért van egy tincs meghagyva a fejbúbomon, azért vagyok vegetáriánus, a feleségem is mélyen Krisna-hívő, a csillaghegyi Krisna templom közelébe költöztünk, a lakásunk is így van berendezve, házi oltárral, egyéb kiegészítőkkel, a barátaim legnagyobb része Krisna-hívő... valójában az egész életemet áthatja. És persze a döntéseimet is. Mindig mérlegelem: ez a dolog most kedvező a lelki életemnek, vagy akadályozza azt?

D: Én itt ajánlanék egy másik szót, a vallás helyett a hitet. A vallás az a hitnek egy megnyilvánulási formája, de a hit szerintem sokkalta mélyebb rétegekre is hatással tud lenni. És ha így nézek erre, akkor azt mondom, hogy az a célom, hogy teljes mértékben befolyásolja a mindennapjaimat a hit, nagyon szeretném, ha minden percét a napomnak a hit mentén tudnám járni. Természetesen vannak ezek a formálisabb megnyilvánulásai a hitünknek, ami a napirendünkben benne van, gondolok itt akár szentmisére, vagy a zsolozsmára, ami a szerzetesek közös imája, a különböző elmélkedésekre, szentségimádásokra, tehát, amit közösen, közösségben csinálunk. De egyébként pedig az a legszebb nap, amikor a munkámat, az egyedüllétemet, a hobbijaimat, a találkozásaimat, mindent Istennek a jelenlétében tudom megtenni.

Nekem az a megélésem, hogy lehet felszínen élni a mindennapokat, úgy is vannak nagyon szép, izgalmas dolgok, meg nagyon komplex, összetett dolgok, élmények, de az életnek az íze valahogy sokkal tágabban megnyílik az ember előtt, hogyha azt Istenben és Istennel próbálja megélni. Ha felszínesen éljük az életet, akkor olyan, mintha az a nap fekete-fehér filmben játszódna. De hogyha valaki beviszi ezt a beengedi ezt a dimenziót az életébe, ugyanaz fog történni egész nap, ugyanazokon az eseményeken megy keresztül, de most, mint egy színes filmet fogja látni, és mennyire máshogy szólít meg, mikor már ott vannak a színek, vagy mennyire más emelkedik ki, ha én valamit színesben látok. Így néz ki az, amikor hitben járom a nap minden egyes percét, de ez nem mindig sikerül. Fáradtak is tudunk lenni, nekünk is vannak ilyen kis meggyötrött dolgaink, amik elvonják a figyelmünket, és akkor úgy beszűkülünk, de a cél az, ezt minél jobban meg tudjuk valósítani.

Mit jelent nektek a vallás és Isten?

C: Isten, Ő minden. A vallás az az út, az a módszer, aminek a segítségével eljuthatok hozzá, aminek a segítségével kifejleszthetem a Krisna iránti tiszta szeretetet. Így az életem során mindent ennek a viszonylatában mérlegelek. Bármit teszek, mindig az a kérdés, hogy ez most segít abban, hogy közelebb kerüljek Istenhez, vagy inkább eltávolít tőle?

D: Ismét korrigálnám arra, hogy mit jelent számomra a hit, mert ez egy sokkal tágabb megfogalmazása mindannak, amit én szeretnék megélni. Ha kulcsszavakat mondanék, akkor a hit számomra erő, a hit számomra megnyugvás, biztonság a hit számomra sokszor kihívás, mert az Isten kiismerhetetlen az ő végtelenségével. A hit nekem egy remény, mert a hit szemüvegén keresztül annyi mindent másképp tudunk értelmezni, ami nagyon tud segíteni. Gondolok itt akár a halálra, vagy a szenvedésre, vagy különböző bukásokra, de ugyanúgy akár a szép dolgokat is. Teljesen más üzenete tud így lenni egy zeneműnek, vagy egy természeti látványosságnak. A hit számomra pont ezért kreativitás, rengeteg módon lehet kapcsolódni Istenhez, és ezáltal hitben rengeteg módon lehet kapcsolódni az emberekkel.

Kicsit olyan nekem a hit, mint mikor mondjuk egy tengeren, ha az ember úszik, lehet ott nagyon görcsösen, nagy erőfeszítéssel, nagyon küzdelmesen evickélni, vagy az ember kifekszik a tengerre, ahogy hitben próbálja rábízni magát Istenre, tudja, hogy az ő vezetésével csomó minden erőforrást is kap az Istentől, nem csak a maga erejében kell bízni, és csak úgy lebeg, és a víz hordozza. És hogy valahogy ez az a kép, ami legjobban kifejezi, hogy a hitre tényleg rá tudok építkezni, az nem emberi erőforrásról szól többé, ott nem küzdeni kell, hanem egyszerűen az Isten hordozásába belemerülni, és akkor ő tud vinni, akár még nagyon nehéz hullámokon vagy helyzeteken keresztül is. Ezt tényleg csak képekben tudom megfogalmazni, mert a hit annyira mély, annyira összetett, annyira sokszínű, hogy ez is csak egy megközelítése.

Mit jelent számotokra a bűn, béke, megbocsájtás?

C: A bűn forrása, hogy elfordulunk Istentől, és mi akarunk Istenné válni. Eredetileg szeretetteljes kapcsolatban állunk Krisnával, és ez a szeretetteljes kapcsolat a boldogság forrása. De a lélek rendelkezik szabad akarattal, és előfordul, hogy ki akarja próbálni, milyen lenne Istentől függetlenül élni. Valójában megpróbál Istenként létezni. Isten a legfelsőbb irányító, Ő a legfelsőbb birtokos és Ő a legfelsőbb élvező is. Amikor az anyag fogságába keveredett parányi lélek megpróbálja az irányító a birtokos és az élvező szerepét kisajátítani, Isten helyzetébe kerülni, az azzal jár, hogy elkezd bűnös cselekedeteket elkövetni. A béke az anyagi vágyak csillapításával érhető el, Krisna hívőként erre törekszünk. A megbocsájtás képességének az egyik fontos eleme, hogy belátjuk, hogy mi magunk milyen gyarlók és esendők vagyunk. Ha tisztában vagyok saját hiányosságaimmal, jellemgyengeségeimmel, mások ellen elkövetett sértéseimmel, bűneimmel, akkor van esély, hogy megértést tudok tanúsítani mások gyengeségeivel szemben. De ez önmagában még nem elég. Szükség van a Krisnába vetett szilárd hitre, arra a bizonyosságra, hogy a gyengeségeink ellenére is biztonságban vagyunk Isten szeretetében.

D: Látjuk, hogy az emberi természetünk az nagyon véges és nagyon töredezett, esendő. És hogy hibát, hibára halmozni tudunk és akármennyire is igyekszünk, mindig találkozunk a megreccsenésünkkel, a végességünkkel. És ezért van az, hogy a világunkba óhatatlanul is beszüremkednek a bűnök, az önző életvitelünknek a következményei, ami tud rombolni, ami fájdalmat és sebet okoz. Saját magunk életében is tud iszonyat nagy belső szabadságot hozni a megbocsátásnak az ereje. Szerintem a világon az egyik legnehezebb, de az egyik legmagasztosabb és legszebb dolog ez, de van kitől tanulnunk, mert a mi Istenünknek a válasza az emberi bűnösségre, az emberi elfordulásra, az az volt, hogy ő annál közelebb jött, annál inkább irgalmasan fordult felénk, annyira, hogy vállalta értünk nemcsak a földi életet, a szenvedést is, a megaláztatást is és a halált is a végén. Krisztus feltámadásakor, húsvétkor ezt ünnepeljük, hogy igen, részünkről újra és újra itt a bűn, de hogy Istennek ez nem tud már akadály lenni, mert Ő újra és újra meg akar nekünk bocsátani. A lényeg az, hogy elfogadod-e? Van, aki önsajnáltatja magát a bűnei miatt, van, akinek megkeményedik a szíve, valaki ilyen álnok életet, vagy Isten nélküli életet választ, hogy ne kelljen szembesülnie a bűnös dolgaival, de hogyha te ezt elfogadod, megvallod és odaállsz az Isten elé, akkor ennek a gyümölcse az igazi lelki béke. És szerintem ez a megtérésnek valahol a lényege, hogy meglátod-e azt az ajándékot, és azt a lehetőséget, amit Isten adni akar neked. Hogyha ezt meglátod, akkor ott a megtérésnek egyenes útja van, és annak a végén mindenképpen a békesség vár.

Készítette Nagy Kamilla és Király Kata, 11.a

AKTUÁLIS

Ez vagy az?

Inkább megszagolnád a pápa hónalját, miután 35 fokban körbesétálta a Vatikánt, **vagy** inkább lenyalnád az úrvacsora után a szája széléről a májkrémet?

Inkább ülnél végig egy misét, ahol minden második mondat után elindul Zámbó Jimmy “Még nem veszíthetek” című száma, **vagy** inkább meditálnál egy órán keresztül Korda Gyuri zenéire?

Inkább levágnád a hajad, és viselnél parókát, mint az ortodox zsidó nők, **vagy** inkább buzzcutotolnál ,de meg kéne keresztformában a lobogó hosszú hajad?

Inkább feltetováltatnád a Szvástihána csakrát arra a helyre, amit reprezentál, **vagy** inkább egy tetszőleges helyre Szűz Máriát és Józsefet, ahogy csókolóznak?

Inkább itatnád romlott miseborral a családod egy forró nyári héten keresztül, **vagy** tölténél egy hetet három falu szukka sátorában novemberben?

Inkább megnéznéd, mit rejt a Kába-kő, **vagy** elolvasnád a Siratófalba dugdosott vágyálmokat?

Inkább egy hónapig csak a Torinói lepellel törölköznél, **vagy** inkább aludnál egész életedben a helyi imám imaszőnyegén, még akkor is, amikor azon imádkozik?

Inkább részt vennél az utolsó vacsorán, **vagy** inkább végignéznéd, ahogy Mózes szétválasztja a tengert?

ABC

Játssz és derítsd ki, hogy milyen törzsbe passzolnál!

1. Hány istenben hiszel?

- A) Több istenben, mint amennyi "oh,, vagy "ah,, van egy Manuel-számban, de van egy fő.
- B) Több istenben, de van két főisten.
- C) Több istenben.

2. Melyik családalapítási és házasodási szokással értesz leginkább egyet?

- A) Döntsön a családom. A férjemnek lehet több felesége.
- B) Döntsön a családom és a partnerem családja közösen, de történjen pénz- és statusalapon.
- C) Anyu majd választ nekem.

3. Hiszel a reinkarnációban?

- A) Igen, de csak családon belül, mármint a fiam lehet az én anyukám, nagymamám is.
- B) Nem, de azért tisztelem őseim, hisz vérem-vérem testvérem.
- C) Nem, de az őseink itt vannak közöttünk.

4. Mi kap fontos szerepet az életedben?

- A) Isten(eim) tisztelete, és hogy a családom mindenképpen jól és szerencsésen éljen.
- B) Testi, lelki egyensúly, valamint a természettel való harmóniában élés.
- C) Esőtánc minden esetben, ez alatt az Ess eső, ess-számra gondolok, nem arra mikor karikában esik az eső, évszakok a legfontosabbak.

5. Hogy állsz a gyerekvállaláshoz?

- A)** Legyen sok, hogy folytassák a vérvonalat.
- B)** Legyen minél több, de a családomból ne csak én, hanem mindenki nevelje a gyereket.
- C)** A legjobb, ha van, és az egész törzs neveli.

6. Mi a véleményed a válásról?

- A)** Ne legyen gyakori, nyilván megesik, akkor majd a női fél hazaköltözik.
- B)** Gyakori, de ha már a nő szülte a gyereket, övé minden.
- C)** Nem feltétlen bélyegeznek meg, de sok esély van rá, ezért ritka. Minden esetre, ha a nő szülte a gyereket, az övé minden.

7. Mikor szeretnél házasodni, hány évesen?

- A)** 20-as éveimben, de a családtól függ.
- B)** Fiatal felnőttként attól függ, hogyan döntenek a családjaink.
- C)** 18-19-20, talán a 21 is belefér, de csak ha az idősebb generációk jó tanácsot adnak és megfelel a közösségem szokásának.

A) Ha ezt a betűjelet választottad a legtöbbször, akkor a Joruba törzsbe illenél. Ez a törzs Nigériában vagy akár Nyugat-Afrikában is megtalálható. Hozzad tartoznak a trash számok mint Manu baba zenéi is. Ha zene lennél te lennél: Popstar

B) Ha ez a betűjel van túlnyomó többségben, akkor USA-ban, még hozzá észak-amerikai Navajo törzshöz tartoznál. Te valami Pamkutya kedvelő lehetsz vagy lehettél. Ha dal lennél Testvérem lennél.

C) Amennyiben ebből a betűből van sok, te a Hopi törzs része lennél. Nem vagy messze annyira az utóbbtól, ugyanis neked is USA az otthonod, Arizonáig kellene elmenj. Valamilyen szinten Republic mániára tippelnénk nálad. Te a 67-es út lennél.

Kovács Nelli Nádja, 11.a

Itt van néhány találós kérdés a zsidó, muszlim és keresztény vallásokról. Derítsd ki mennyire vagy jártas bennük

A) zsidó B) muszlim-izlám C) keresztény

1. Melyik vallásban tartott napnak a szombatot és követői a Tórát tekintik a legfontosabb szent írásuknak?

Válaszod:

2. Melyik vallás követői imádkoznak naponta ötször Mekka felé fordulva, és a Korán az elsődleges szent könyvük?

Válaszod:

3. Melyik vallásban tartanak évente egy böjti hónapot, amely alatt a hívők napkeltétől napnyugtáig nem esznek és nem isznak? Válaszod:

4. Melyik vallásban hisznek egy Istenben, aki három személyben nyilvánul meg: Atya, Fiú és Szentlélek?

Válaszod:

5. Melyik vallás követői ünneplik a karácsonyt és húsvétot, Jézus születésének és feltámadásának emlékére?

Válaszod:

6. Melyik vallásnak van két nagy ünnepe, a Pészah és a Hanuka, ami a szabadulást és a fényt ünneplik?

Válaszod:

Megoldások: 1. A 2. B 3. B 4. C 5. C 6. A

5-6: egy zseni vagy, hihetetlenül tapasztalt, történelem tanárok kedvence lehetnél

4: nagyon jó vagy, extrás, pacek, szuper cool, egy vadállat

3: ez még teljesen elfogadható figyelj, esküszöm nem gáz

2: eh

1: biztos épp valami elvonta a figyelmed, de biztos, ami biztos, ne beszéljess senkivel sem válási témákról

Kovács Nelli Nádja, 11.a

Programok a VMG-ben

Octoberfest és a III. Szüreti mulatság

Az idegennyelvi munkaközösség némettanárainak szervezésében, a szép időnek köszönhetően az iskola udvarán került megrendezésre az **Oktoberfest**, amelynek keretén belül stílusosan német zenére ropták a “hagyományörző” táncot lelkes diákjaink Drégeli Krisztina tanárnő vezetésével. Repohárban almafröccs és snack mellett lehetett a sörkvíz kérdéseire válaszolni és közös fotózáson részt venni.

Egy rövid, “ünnepi” megnyitó után megtekintettük a magaságyásokat, majd izgalmas vetélkedőkben vehettek részt a tanulók. Például célbadobásban, szópárosítóban, földrajzi kvízben vagy dalszerzésben is összemérhették a tudásukat a 3-4 fős csoportok. A délután egyik legizgalmasabb része volt az iskola miniprésével történő mustkészítés, amely során a rengeteg friss szőlőből, töménytelen mennyiségű mustot készítettek az erős kezek.

Seres Zoltán vmgsuli.hu-n olvasható írása

Terítés

Október 4-én került sor a 11. a-sok által megrendezett „Terítésre”.

Az esemény célja az volt, hogy a médiás osztály meg tudjon mutatni valamit nemcsak a tehetségükből, hanem saját magukból is mind egyéni, mind osztály szinten.

Ezt az alkalmat több hónapos előkészületek előzték meg, ahol munkacsoportokba rendeződve hoztak létre a **fényképeikből** és más-más **képzőművészeti alkotásaikból** egy **galériát**, a **szövegeikből** egy **felolvasást**, a **kisfilmjeikből** pedig egy **vetítést**.

Az eseményt a terem végében álló kanapén helyt foglaló diákok nyitották meg egy rövid beszéddel. A **Dísztermet** - ahol zajlott az esemény - kávéházszerűen, terítőkkal és növényekkel rendezték be, hogy még jobban átadja a hangulatot. Ezután megnyitották a fotókiállítást a terem másik oldalán. Osztálytársaik élőben dj-ztek és mutatták be általuk készített zenéiket. Miután a jelenlévők körbejárták a galériát, elkezdődött a felolvasás. A diákok a terem más-más pontjáról olvasták fel műveiket. Az utolsó iromány után egy mozgósínpadyszerű vetítés várta az ott levőket, ugyanis 3 terembe is beülhettek. Mindenütt több diák kisfilmjét lehetett megnézni, utána egy rövid beszélgetést tartottak az alkotók a nézőkkel.

Ez az alkalom nemcsak az osztály alkotásainak bemutatására volt

lehetőség, hanem arra is, hogy a teljesen diák erőből összerakott **Terítés** egy kicsit őket is közelebb hozza egymáshoz és bebizonyítsák maguknak is, hogy bármit meg tudnak csinálni, ha nagyon akarják.

Szerdahelyi Luca, 11.a

Ruhaturi

Idén másodjára került megrendezésre a VMG Ruhaturi!

Hogyan is működik a Ruhaturi?

1. Hozd be a már nem használt ruháid az esemény napján.
2. Amikor belépsz a terembe kapsz egy kártyát amin szerepel hány ruhát viszel be. Ez a szám azt is jelzi, hány ruhát vihetsz haza!
3. A ruháid leteszed a padok egyikére, és addig turkálsz ameddig jól esik!
4. Mikor összegyűjtötted az elvinni kívánt ruháidat, az ajtónál leszámoljuk azokat, majd visszaadod a kártyát amit bejáratnál kaptál.
5. Az összes megmaradt ruha a Nógrád Megyei Cigány Kisebbségi Képviselők és Szószólók Szövetségéhez kerül majd, akik rászorulóknak továbbjuttatják azokat.

Sakkverseny

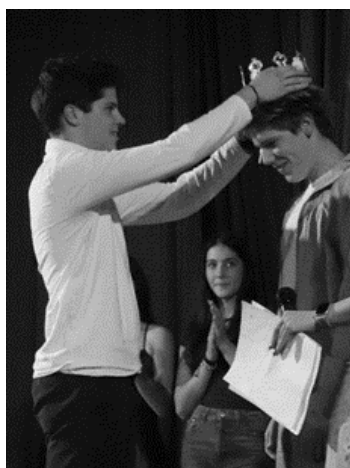
1. Helyezett: Pataky Lóránt 12.a
2. Helyezett: Zikkert Milán 11.d
3. Helyezett: Bakos Kata Laura 11.a

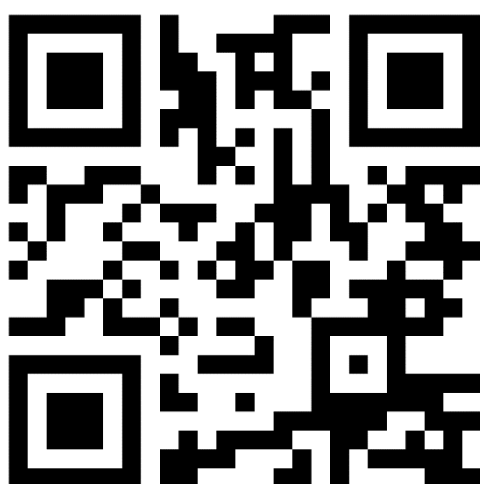
Gólyabál

Bálkirálynő: Vághy Luca Valéria 9.a

Bálkirály: Kovács Márk 9.a

***A 2024-ES
VMGT FILM:***

Vitacsata

November 22-én, pénteken megrendezésre került a Beckstage-ben a VMG Vitacsata.

A főszervezők Fejes Marcell és Draskóczy András voltak, akikkel együtt a bírák szerepét Pinczési Botond tanár úr és Pintér Noémi tanárnő töltötte be.

Az eseményen összesen kilenc csapat versengett egymással, minden évfolyamnak akadt képviselője.

A két vitázó felet kisorsolták, ahogy azt is, hogy a megadott állítás ellen vagy mellett kell érvelniük.

A versenyzők rövid megbeszélés után csaptak össze, többek között a mobiltelefonok betiltásán, a fűhasználat engedélyezésén, a digitális oktatáson, az iskolai osztályzáson.

A közönségsvavazatok és a bírói pontozás alapján két csapat jutott tovább: egyik vegyesen 11. és 12. d-s tanulókból állt, tagjai Sárközy Blanka, Oomen Anna és Uhri Farkas; másik pedig a 10. a-s Antal Villő, Répás Emma és Vörös Ráhel csoportja. A döntőben az eutanázia legalizálásáról vitatkoztak, előbbi csapat képviselve a pro, utóbbi a kontra oldalt.

A nyertesek végül 10.-es tanulók lettek, gratulálunk nekik!

Krausz Kende, 11.a

